

løftige Diskussion, der i og udenfor Rigsdagen har været ført om denne Sag, truffet noget, der lignede Bevis for, at ikke Overvæltning af denne Skat skulde kunne ske, lige saa vel som den sker ved andre indirekte Afgifter. Der er al Grund til at tro, at den Afgift, der allerede findes i København, 5-pCts Afgiften, er bleven overvæltet paa Forbrugerne, som det sædvanlig sker med Forbrugsafgifter, og selvfølgelig vil en saa meget forhøjet Afgift som den her foreslaaede saa meget mindre kunne bæres af vedkommende Etablissementer sely, men maa nødvendigvis give sig Udslag i en Forhøjelse af Billetpriserne.

Det vil heller ikke kunne hævdes, at der her er Tale om et Forbrug, som det af ideelle Hensyn skulde være utilladeligt at beskatte. Man har paaberaabt sig Respekten for Kunsten og kaldt dette Forslag for en Skat paa Kulturen. Det har glædet mig at se, at denne Betegnelse af Forslaget er bleven mere og mere sjælden og fremtræder mere og mere lavmælt, alt som Forhandlingerne om det ere skredne frem. Det lader sig vel heller ikke med blot nogenlunde god Grund hævde, at det er saaledes. Af de Forestillinger, som falde ind under denne Beskatningslov, har kun en meget, meget lille Del noget med Kunst i egentlig Forstand at gøre. Det aller-meste er Underholdning, mere eller mindre god og uskyldig Underholdning, men ikke Kunst i egentlig, i højere Forstand. Og selv den, som jeg tror, forsvindende ringe Del deraf, der gaar ind under Synspunktet egentlig Kunst — ja lad mig nøjes med at sige den ringe Del —, ophører derfor ikke at være et Beskatningsobjekt. Ved indirekte Beskatning tilsigtes ingenlunde i Almindelighed at ramme noget skadeligt, noget, man vil sætte en Art Bøde for Forbruget af, men kun at beskatte et Forbrug, der efter sin Natur rører en vis Skatteevne. Og Besøget ogsaa i vore bedste Teatre er utvivlsomt et Forbrug, der saa godt som noget af de andre Forbrug, der ere belastede med indirekte Beskatning, rører en Skatteevne.

Endelig kunde man spørge, om dette Forbrug dog ikke er af en saa skrøbelig Art, er saa vigende, saa lidet stabilt, at

det efter al Sandsynlighed vil indskrænkes betydeligt eller delvis muligt helt forsvinde, naar der paalægges det en Skat, der ude i Provinserne vil være et Tillæg til det, der nu opkræves, paa mellem 10 og 15 pCt., og i København et Tillæg paa 10 pCt. Jeg tror ikke, at man vil kunne hævde denne Betragtning. Erfaringerne her fra København, hvor man kan følge Forholdet ret nøje, vise, at det er et jævnt og sikkert stigende Forbrug, et Forbrug, der stiger saavel i onde som i gode Tider. Vi have et meget slaaende Eksempel derpaa, naar vi se, hvorledes dette Forbrug har udviklet sig i de forevore Byerhverv og da særligt for Erhvervslevet i København i øvrigt saa uheldige Aar 1908—09 og 1909—10. Ogsaa i disse Aar er dette Forbrug steget. Det viser sig, at vi her have med et meget sejt og meget modstandsdygtigt Forbrug at gøre, som ingenlunde vil forsvinde eller blive væsentligt indskrænket ved, at der kommer en saadan forøget Afgift derpaa som den, der her foreslaas. De to Billetforhøjelser ved det kgl. Teater, som have fundet Sted i indeværende Aarhundrede, vise noget lignende. Disse Forhøjelser ere blevne baarne, uden at det har haft nogen nævneværdig Aftagen af Besøget til Følge. Den sidste Forhøjelse blev, saa vidt jeg erindrer, foretaget i 1908, og derefter fulgte Aaret 1909—10, i hvilket det kgl. Teaters Bruttoindtægt var ubetinget den højeste. Og hvorfor? Fordi det kgl. Teater i denne Sæson til en vis Grad fornyede sig, fordi Repertoirevalget og hele Ledelsen bevirkede, at Publikum ønskede at besøge Teatret og var interesseret i de opførte Forestillinger. Det er dette, og ikke nogen Forhøjelse eller Nædgang i Billetprisen, der vil være afgørende for et Teaters Bruttoindtægt. I forskellige tyske Byer have vi ogsaa set en Billetskat bevægende sig mellem 10 og 15 pCt., i visse Tilfælde, for de ganske billige Billetters Vedkommende, og hvor Billetskatten falder sammen med den faste Afgift, op til 15 pCt. eller derover. Vi have set saadanne Skatter paa offentlige Forestillinger gennemført, uden at det, saa vidt man har kunnet skønne, har medført nogen Aftagen af Betydning i disse Byers Forlystelsesliv.

Der er rejst det Spørgsmaal, om den